

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΟΔΗΛΑΤΟΠΟΡΕΙΑ – ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ (της Ευρυδίκης Μπερσή)

Την Κυριακή 15 Μαΐου στις 12 το μεσημέρι θα συναντηθούμε με τα ποδήλατα μας στο κέντρο δεκάδων ελληνικών πόλεων για να διεκδικήσουμε καλύτερες συνθήκες ζωής και μετακίνησης. Η πανελλαδική

διαμαρτυρία διοργανώνεται για ένατο χρόνο- και η επιμονή μας αποδίδει καρπούς. Στα μέσα Απριλίου δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως οι προδιαγραφές του Υπουργείου Μεταφορών για την κατασκευή ποδηλατοδρόμων στην ελληνική επικράτεια. Οι 232 σελίδες της μελέτης είναι ένας “τυφλοσούρτης” για δήμους που επιθυμούν να αποκτήσουν υποδομές για ποδήλατο. Το πιο ενθαρρυντικό είναι ότι όσο χρόνο καταρτίζονταν οι προδιαγραφές αυτές, η ομάδα εργασίας του Υπουργείου δεχόταν συνεχή τηλεφωνήματα από δήμους που ανυπομονούν να αποκτήσουν τέτοιες υποδομές.

Προηγήθηκε η Μονάδα Βιώσιμης Κινητικότητας του ΕΜΠ, με την μελέτη για ποδηλατόδρομο 27 χιλιομέτρων σε όλο το μήκος της διαδρομής του ΗΣΑΠ, από την Κηφισιά ως τον Πειραιά. Κάποιοι ίσως αγνοούν ότι το νότιο τμήμα του έργου έχει ήδη κατασκευαστεί και ότι η προστατευμένη ποδηλατική διαδρομή από το Θησείο ως το Μοσχάτο είναι σκέτη απόλαυση. Την Κυριακή θα διεκδικήσουμε να υλοποιηθεί και το βόρειο κομμάτι, τα 16,7 χιλιόμετρα που συνδέουν το κέντρο της Αθήνας με την Κηφισιά.

Το μεγαλύτερο μέρος της διαδρομής έχει σχεδιαστεί παράλληλα με τις γραμμές του τρένου, ενώ 5 χιλιόμετρα περνούν από δρόμους όπως η 3ης Σεπτεμβρίου και αξιοποιούν για την κίνηση ποδηλάτων μία από τις δύο σημερινές λωρίδες παράνομης στάθμευσης- ένα σημαντικό βήμα για την ένταξη του ποδηλάτου στην καρδιά του αστικού ιστού. Αργά ή γρήγορα η Αθήνα θα αποκτήσει ποδηλατόδρομους, όπως συμβαίνει με όλες τις πόλεις του κόσμου, από τις πιο πλούσιες ως τις πιο φτωχές. Αυτό θα υπενθυμίσουμε στο Δήμο Αθηναίων, την Περιφέρεια Αττικής και το ΥΠΕΚΑ στις τρεις συμβολικές στάσεις την Κυριακή.

Στην Αθήνα δεν έχουμε μεγαλύτερη κυκλοφοριακή συμφόρηση από το Μανχάταν (απέκτησε 400 χιλιόμετρα νέων ποδηλατόδρομων τα τελευταία χρόνια), ούτε μεγαλύτερη μητροπολιτική έκταση από το Λονδίνο (κατασκευάζει ποδηλατικές υπερλεωφόρους για μαζική ποδηλατική μετακίνηση) ούτε χειρότερες καιρικές συνθήκες από την Ολλανδία (όπου τα παιδιά κάνουν ποδήλατο υπό βροχή σχεδόν τις μισές μέρες του χρόνου).

Η οικονομική κρίση είναι παράγοντας εξάπλωσης και όχι συρρίκνωσης της ποδηλατικής μετακίνησης, γιατί το ποδήλατο είναι το πιο οικονομικό μεταφορικό μέσο. Ούτε είναι δικαιολογία ότι δεν υπάρχουν χρήματα: ξέρουμε ότι οι μεγαλοκατασκευαστές σπρώχνονται για να “χτυπήσουν” νέα οδικά έργα, όταν αυτά προκηρυχθούν. Ναι, σε μια εποχή που σαρώνονται όλα, υπάρχουν πιο μεγάλες μάχες από τον αγώνα για βιώσιμες μετακινήσεις. Ας τις δώσουμε, όσοι ακόμη αντέχουμε, όλη την υπόλοιπη εβδομάδα. Την Κυριακή το πρωί, ας πάρουμε τα παιδιά μας* και ας διεκδικήσουμε πόλεις φτιαγμένες για ανθρώπους, όχι για αυτοκίνητα. Αξίζει να πιέσουμε για ένα μέσο ασφαλούς, ευχάριστης και οικονομικής μετακίνησης, ένα μέσο που καταπολεμά τον κοινωνικό αποκλεισμό και συμβάλλει σε έναν υγιεινό τρόπο ζωής.

Εξάλλου ο αγώνας για απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα δεν είναι πολυτέλεια. Αυτό θα έπρεπε να είναι αυτονόητο σε κάθε χώρα που βλέπει μπροστά- ιδίως αν αυτή ξοδεύει για εισαγωγές καυσίμων το πολύτιμο συνάλλαγμα που δεν έχει και αν κάποιος

στην ηγεσία της έχει ακουστά την κλιματική αλλαγή. (Την παραμονή την ποδηλατοπορείας, το Σάββατο θα προβάλουμε την ταινία της Ναόμι Κλάιν και του Αβι Λιούις *This Changes Everything* με θέμα την κλιματική αλλαγή).

Στις πρώτες ποδηλατοπορείες, το αίτημά μας ήταν να επιτραπεί η μεταφορά ποδηλάτων στο Μετρό. Χρειάστηκαν πέντε χρόνια για να το πετύχουμε. Δεν ξέρω πόσοι από τους πιτσιρικάδες που συναντώ στο τελευταίο βαγόνι, χαρούμενους για την αυτονομία της συνδυασμένης μετακίνησης με ποδήλατο και μετρό, γνωρίζουν πόσος κόπος χρειάστηκε για να κατακτηθεί αυτό. Αντίστοιχα, η ασπρόμαυρη φωτογραφία που συνοδεύει αυτό το κείμενο ίσως να μην λέει πολλά στους Δανούς σήμερα. Απεικονίζει μία από τις ποδηλατικές κινητοποιήσεις στο δημαρχείο της Κοπεγχάγης τη δεκαετία του 1970, χαρη στις οποίες η πόλη σταδιακά μετατράπηκε στον ποδηλατικό παράδεισο που είναι σήμερα. Και όχι, ο καταλύτης αυτής της διαδικασίας δεν ήταν ο πλούτος της Δανίας αλλά η ενεργειακή φτώχεια που προκάλεσε η πετρελαϊκή κρίση του 1973-1974.

***Κάθε συμμετέχων στην ποδηλατική διαμαρτυρία έχει την ευθύνη του εαυτού του και οι ανήλικοι πρέπει να συνοδεύονται. Το ραντεβού της Αθήνας είναι στις 12 το μεσημέρι της Κυριακής 15/5 στο Πεδίο του Αρεως. Πληροφορίες για τα ραντεβού των υπόλοιπων πόλεων στο www.podilates.gr και www.podilattiki.gr**

Πηγή/φωτογραφία: thepressproject.gr